

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 2. In qua actione consistat essentia Sacrificii Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

fines & effectus, erat tanquam omnium perfectio & absolutio, complebat differentiam omnium hostiarum, uti loquuntur *Trid. Sess. 22. c. 1. Catech. Romanus* De Euch. c. 13. & SS. PP. apud *Pasqua. q. 44. n. 3.* Estque probabilius, quod Deus non reliquerit Ecclesiæ potestatem instituendi ullum aliud sacrificium, uti tenent *Suar. Vasq. Dicast. n. 272.* alique communissimè cum *Pasq. q. 24.* qui tamen q. 25. docet, gentiles non subditos Ecclesiæ non peccaturos, si quamdiu eis non licet ingredi Ecclesiam, offerrent Deo aliud sacrificium, quia hoc illis tantum prohibetur, quibus convenit offerre sacrificium Missæ, quod convenit solis in Ecclesiam receptis. Oppositum valde probabiliter tenet *Præpos.* quia Christus instituendo sacrificium Missæ videtur abrogasse omnia alia, fateaturque *Pasq.* peccaturos saltem catechumenos, si aliter sacrificarent Deo, quia hi pertinent ad Ecclesiam, sicuti Novitii ad Religionem.

§. 10. Substantiæ panis & vini faciunt materiam unius sacrificii cum Corpore & Sanguine Christi, quia substantiæ illæ, non sacrificantur secundum se, sed ut transmutandæ in Corpus & sanguinem Christi, ac vice versâ, Corpus & Sanguis Christi non sacrificantur secundum se, sed ut vi verborum substantes speciebus panis & vini præexistentis, adeoque ab eadem consecratione attinguntur prout dicunt mutuum ordinem ad invicem, ergo faciunt materiam unius sacrificii.

Q. 2. In qua actione consistat essentia sacrificii Missæ. R. Variæ sunt partes Missæ, secundum dicta l. 3. p. 1. n. 662., in qua autem earum consistat essentialiter actio sacrificativa, non

non conveniunt AA. , uti constabit ex seqq.

§. 1. Actio sacrificativa non consistit in oblatione panis & vini, uti vult *Scotus* in 4. dist. 13. §. *Ad questionem*. Nec in secunda oblatione, quæ sequitur statim post elevationem, uti docuerunt *Gab. Eckius* & alii. Neque etiam partialiter in fractione Hostiæ, vel immissione particulæ in Calicem, uti voluerunt *Canus* & *Valent.* Neque etiam partialiter in sumptione Sacerdotis, uti volunt *Sot. Bellarm. Bonac. Avers.* q. 10. f. 2. & alii, multò minùs totaliter consistit in illa sumptione, uti dixerunt *Alb. M. & Ledesma.* minimè autem consistit in distributione vel sumptione populi: quorum omnium ratio est, imprimis quia per neutram oblationem, uti nec per fractionem, nec immissionem in Calicem, fit sufficiens destructio aut immutatio rei saltem principalis sacrificatæ, quæ est Christus: deinde neutra oblatio est facta à Christo, sed est ritus ab Ecclesia introductus; fractio etiam potest omitti, si Hostia inciderit in Calicem, uti notant omnes. Denique nulla illarum actionum, nequidem sumptio, fit à Christo, actio autem sacrificativa debet fieri à Christo, qui est principalis sacrificans ac Sacerdos, uti à n. 19. dicetur, ergo.

13. §. 2. Dicendum videtur, quòd actio sacrificativa sit sola consecratio. Ità *S. Th.* 3. p. q. 82. à 4. ad 1., & multùm favent SS. *Cypr. Chrysost. Greg.* aliique apud *Suar.* d. 75. f. 5. & sequuntur cum eodem *Suar. Alanus, Ruard. Turr. Vasq. Con. Less. Tann. Becan. Rayn. Pasq.* q. 31. & seqq. *Dicast.* d. 1. dub. 10., & certum esse dicit *Arcud.* l. 3. c. 57. Ratio est 1. Quia sola consecratio est actio Christi, quam etiam ideo profert

fert Sacerdos in persona Christi dicentis, *Hoc est Corpus meum Christi* &c. 2. Quia in sola consecratione salvatur, quidquid ad sacrificeationem requiritur.

Obji. 1. Conc. Toletanum apud S. Th. q. 83. a. 4. in O sic habet; *Quale est sacrificium, cui nec ipse sacrificans particeps esse dignoscitur?* ergo sumptio est de essentia Sacrificii. R. N. Conseq. alioquin nullum holocaustum, imò nec Sacrificium Christi in Cruce fuisset sacrificium. Itaque Conc. tantum declarat esse præceptum etiam sumendi hoc Sacrificium incruentum, eò quòd sit simul Sacramentum per modum cibi & potus, quæ non prosunt, nisi sumantur.

Obji. 2. Die Veneris sancto non fit consecratio, & tamen offertur Sacrificium, nam celebrans dicit, *sic fiat Sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie*, &c. Item: *Orate fratres, ut meum & vestrum Sacrificium*, &c. Et S. August. Epist. 118. c. 2. ait: *Omni diebus offertur Sacrificium in Ecclesia*, quæ vera non sunt, si in sumptione non consistat essentia Sacrificii. R. cum Pasq. q. 23. & aliis communissimè illo die non offerri Sacrificium. Rationem dat S. Th. q. 83. a. 2. ad 2. quia cum eo die Christus ipse realiter visibiliter obtulerit Crucis Sacrificium, non congruebat eo die fieri ejus imaginem per Ministros, maxime cum tempus ipsum ejus recordationem satis ingereret. Hinc Hugo de S. Victore apud Betan. De tripli. sacrif. c. 8. n. 12. dicit: *non sacrificant amici, dum trucidant inimici.* Addit aliam congruentiam Suar., ne Christus inducatur vivens & loquens illo die, quo primùm mortuus recolitur, quando autem celebrans vocat sacrificium, tò sacrificium, sumitur pro re sacrificata,

Tom. VI.

B

quæ

quæ est Christus tum sumendus. *S. Aug.* intelligit omnibus diebus ordinariè & per se loquendo, pro die autem Veneris sancto est aliquid extraordinarium, neque communiter ulla est regula, quæ, quamvis sit universalis, non patiatur exceptionem. Dicunt quidem aliqui summptionem Eucharistiæ illo die dici sacrificium, eò quòd sit completio hesterni Sacrificii, in quo consecrata est ea hostia, sed *Henao* rectè contradicit, quia non manet continuatio physica aut moralis inter consecrationem hesternam & summptionem hodiernam, præsertim si sit alius Sacerdos, qui hodieumat.

Obji. 3. Externum sacrificium, quale esset Missa, requirit sensibilem immutationem hostiæ sensibilis, atqui consecratio non est sensibilis immutatio panis, Christus quoque, qui deberet esse principalis hostia, nequidem ibi est sensibilis, ergo consecratio panis in corpus Christi non est Sacrificium Missæ, sed sola sumptio specierum. *R. N. min.* nam licet immutatio panis & Christus, prout hîc, sint insensibiles secundum se, tamen immutatio panis fit sensibilis per verba consecrationis, quorum veritas exigit destructionem panis, Christus autem fit sensibilis partim per eadem verba, partim per species, sicuti dolor animi secundum se insensibilis fit sensibilis per Confessionem pœnitentis.

14

§. 3. Christus per consecrationem destruitur moraliter & mysticè, uti rectè *Pasq.* q. 43., nam vi consecrationis formaliter ponitur solum Corpus sub specie panis, & solus Sanguis sub specie vini, sub neutra autem specie vi verborum formaliter ponitur anima, hoc autem est

est moraliter & mysticè destruere Christum , quia solum corpus sine anima & sanguine non intelligitur vivere , nec solus sanguis sine anima & corpore , ad hoc autem Sacrificium non debuit Christus physicè & realiter destrui , quia debebat esse Sacrificium incruentum , quod tantum esset repræsentatio cruenti. Plures modi explicandi videri possunt apud *Aversa* q. 11. f. 4.

§. 4. Sacrificium Missæ, prout de facto institutum est, requirit consecrationem utriusque speciei, uti habet communis cum *Pasq.* q. 44. Quamvis autem absolutè salvari posset in consecratione unius tantum speciei, uti valde probabiliter docent *Henriq. Bonac.* & alii, tamen esset mortale consecrare unam speciem sine altera, quia esset contra institutionem Christi, qui voluit hic fieri expressam repræsentationem Sacrificii Crucis, in quo totus Christus immolatus est per positionem Corporis sine Sanguine, & Sanguinis sine Corpore, uti pluribus declarant *Dicast. d. 1. dub. 11. & 12. Aversa* f. 5. *Pasq.* q. 45. addens q. 46. Papam dispensare non posse in eo, ut consecratur una tantum species: An autem fieri possit ex metu mortis vel aliàs, dicitur. n. 245.

Q. 3. A quo offeratur Sacrificium Missæ. R.

§. 1. Christus est principalis Sacerdos offerens quamlibet Missam. Est de fide *Psal.* 109. v. 4. *Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech:* quæ verba intelligit de Christo *Apostolus* ad *Hebræ.* 6. v. 20. dicens: *Præcursor pro nobis introivit Jesus secundum ordinem Melchisedech Pontifex factus in æternum:* quem utrumque locum *Ecclesia & SS. PP.* apud *Bellarm.* l. 1.